

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniæ, 1656

§. 67. Quia scriptum est percutiam pastorem & dispergentur oves. v. 27.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45533

ritualiter corruit, hoc autem dupliciter accidit, actio scandalum & passiuo. Actuum scandalum præbet: seu scandalizat aliquem propriè qui facit ut ruat proximus in peccatum maximè mortale ex dicto vel facto suo malo, & hoc est propriè ei inferre nocumentum ex parte animæ, pugnans contra charitatem proximi, ideo talis efficiens alterius ruinam, si facit hoc ex intentione siue aduententia, semper peccat mortaliter, etiam si dictum vel factum quo alius ruit non esset de genere peccati mortalis. Et sic Christus non scandalizauit vñquam vel dicto vel facto aliquem, quia omnia in charitate perfectissimè operatus est, nec inuenitus est dolus in ore eius. Passiuum vero scandalum præbetis, qui nec intendit ruinam proximi sui aliquo facto, nec malum agit, unde ad ruinam proximus perueniat, operatur tamen bene, unde proximus sua propria malitia facit male, & hoc modo in Christo multi scandalizati sunt, nempè passiuè, ex eius bene actis, passione &c. quodq; se sinat ita capi, ligari, tormentari, crucifigi cum sic Deus & omnipotens quæ opinabantur discipuli non conuenire Christo, vnde paulatim cogitabant, apud semetipso, si hic esset Christus Deus verus Messias, vti docuit, non se fineret ita ludibrio haberi ab omnibus, & capi & trudi, flagellati & coronari, ac denique crucifigi, hinc ab ipso deficiebant, eius coniuratum fugientes, dubitantes de eius doctrina, omnes excepta fidelissima Maria Matre eius, in quâ solâ illâ mansit fides & fidei externa professio permansit tempore passionis Christi; in ceteris saltem externa professio ad tempus breve defecit.

Domine Deus omnipotens, neminem volens perire, obsecro te, ut ita me geram, ne vñquam sim proximo causa ruinæ, sed si contingat me bene agendo esse occasio scandali passiui semper de eo doleam & contristarer, vti tu contristari solebas.

§. 67. Quia scriptum est percutiam pastorem & dispergentur oves. v. 27.

Notandum Christum sæpe tum ad confortandum Apostolos & fidem eorum vt pote Iudeorum, quibus scripture erant creditæ, tum ad eos excolendos ad futurum Apostolatum citasse prophetas, & eorum dicta, vt quando evenerint, eoru recordarentur, quod impleri debuerint, vnde quia vti Pastor bonus animam suam dare volebat pro omnibus suis, & quidem illa nocte initium facere, præuenit discipulos admonendo quod ipse vti Pastor animalium nostrarum dñe percutietur, & ex hoc oves dispergerentur, Apostoli scilicet & credentes in eum: quod factum est mox in captione Christi.

Ave Iesu Pastor bone, valde à Deo, & hominibus, & diabolo, sed valde diuersos ob fines percusse, iam ostendis te esse bonum illum pastorem,

Storem, qui animam suam dā pro ouibus suis, nam corpus paulo ante cum sanguine iam dēderas in oblationem eternam. Deus meus audiens te dicentem quod dispergentur oves, valde contremisco, ne etiam ego aliquando dispergar, vel si non ego, saltē timeo pro fratribus meis qui toto orbis terrarū in Asia, Africa, America & Europa diffusi, multa patiuntur sape tuis pastoribus & Episcopis vel percussis in ore gladij, vel captiuitatis, vel relegatiis, vel omnino exterminatis, quomodo in septentrione factum videmus & dolo eorum qui hæreticas doctrinas inuchentes, sacerdibus Magistris dulces illecebras bonorum Ecclesiasticorum in dōtem dederunt. Auerte obsecro Domine dispersiones illas & fana contiſtiones Ecclesiārum tuo pretioso sanguine fundatārum.

§. 68. Sed postquam resurrexero præcedam vos in Galilæam. v. 28.

Pius Dominus ubi de lolatione tuu expositū, confessim consolationē adiecit. & quos mentione fugeret teruerat, nomine collectionis fuisse interum animat, docendo quod pastor percussus fortius ad ouium custodem resurget, & indefectiblē post hæc non caturus procedet. Et quidem in Galilæam, ut intelligamus ob peccatum graue ludorum, & ingentia mīta passionis porro & gentibus aperiendum regnum cœlorum.

O Deus benignissime miserere mei, ô rex gloriae propitius esto mihi pectori, per ingenitam bonitatem tuam ignosc mihi quod vnguere rectitudine sanctorum mandatorum tuorum auerti cot meum, sequenti prauam voluntatem meam ad peccata mea perrahentem, & abiiciens deferens sanctam voluntatem tuam me ad virtutum studia inuitantem, in quo modo ô Deus meus tam corde cæcus esse potui ut rite vel ad monitum auerterim a lumine bono, unde mihi falsas omnis & bona cuncta proveniunt, & ad terrena caduca labentia me conuerterim, ex quibus nondamna & omnis miseria ad me reddit!

§. 69. Petrus autem ait illi: es si omnes scandalizati fuerint, sed non ego. v. 19.

Quid agis Petre? An veritati repagnas? nescis quomodo modo cœna noctis lauari correxit? non meministi, quoties alias impegiisti? hoc video tu præcipue exerceris inter Apostolos, quia te Dominus ad maximum munus delegit, in quo tibi opus erit ingenti rerum experientia & cœla, ut omnium fidelium sis vice Christi in terris pastor.

Gratias ubi ago Domine Iesu; quod cum nobis pastorem animatus tuas vires agentem dare voluisti, eum uti Moyses Iosue famulū suum præexercitasti ad omnes casus humanos & in virtute mirabiliter solidasti.